

HLINĚNÁ KRÁSA KOK MOINOK: JAK V KYRGYZSTÁNU ZABLOUDIT SPRÁVNÝM SMĚREM

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://www.za-horami.cz), kde najdete jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.

V Kyrgyzstánu budete mít při dálkových přesunech neustálé nutkání přinutit řidiče dupnout na brzdu, abyste mohli blíže prozkoumat ten či onen kus úžasně a proměnlivé krajiny. Přírodní útvary a kaňony v okolí vesnice Kok Moinok rozhodně stojí za den zdržení při cestě do nomádského nitra střední Asie. Nebo dva dny, pokud se zorientujete stejně blbě jako my a vyrazíte někam úplně jinam, než jste chtěli.

Maršrutka nabrala zrychlení a zmizela ve tmě nadcházející noci. S tichou nadějí, že nás šofér vyhodil na správném fleku, jsme si posbírali bagáž a po malé pěšině vyrazili najít mezi křovisky místo pro nocleh. Vesnice Kok Moinok jsou prý dvě – starý a o kus dále nový. O údajných kaňonech toho nikdo moc nevěděl a tak jsme si prostě tipli. Plus mínus pár kilometrů, však nás nohy unesou.

Když jsme za řekou narazili na několik stavení, trochu nás uklidnila. Přece jen jsme neskončili v úplné pustině. Ranní zjištění, že kromě jednoho dítěte, hejna slepic a kvadrilionu komáru vypadá ves i okolí, jako by tam nebylo živé duše, je věc druhá.

Vesnická mešita

ANI ŽIVÁČKA, ANI MRTVÁČKA, JENOM HLÍNA

Liduprázdná dědina nás skvěle připravila na nadcházející den, kdy jsme potkali pouze jediného člověka a to ještě značně pochybného. Chlápek na nás od své chatrče uprostřed pustiny koukal jako duch zabitého estébáka. Není se co divit. Moc turistů tímhle směrem patrně nezabloudí – doslova.

Nezdá se, ale všechno je to hlína

Když jsme dorazili k místům, kde se měly nacházet hluboké kaňony, trochu jsme zaváhali. Zaprvé nás překvapilo, že co z fotografie vypadalo jako červená skála, byly ve skutečnosti hroudy hlíny. Ale velmi impozantní hroudy. Živly na nich prokázaly svou sílu i jemný cit pro detail. Při průzkumu stezek vyhloubených do hliněného podloží jsme se vyřádili, že by nám děcka na pouti mohla závidět.

Zadruhé nám úplně neseděla mapa s realitou. Jenže záznam trasy napasovaný na čtyřicet let starou ruskou mapu podle zákrut řeky, která se svíjí jako had, není podkladem, na který byste vsadili babiččiny úspory. Proto nás tenhle rozpor nechával v klidu. Hledané útvary se plus mínus nacházely tam, kde jsme je očekávali, a putování začínajícím územím nikoho mělo své kouzlo.

Hurá na průzkum

ŘEKA ŽIVOTA

Celá oblast Kok Moinok a údolí řeky Chu (Ču) je fascinující scénérií. Středem údolí proudí řeka doprovázená hlavní cestou a na obě strany se začínají zvedat suché kopce v oranžovo-běžových tónech. Čím dále se nacházíte od jediného zdroje vody, tím méně potkááte známek života. Zatímco říční koryto je obklopeno mokřady, bujnou zelení a vším, co ji obývá, kousek nad ním jsou už jen zakrslé keříky a suchomilné kytky. Nikým nenavštěvované kopce lákají k dlouhým toulkám s pořádným barelem vody na zádech. Že tu někdy byl člověk, připomíná jen vyježděná prašná cesta a zbytky obvodových zdí.

Krajina jako malovaná

ROZUZLENÍ

„Most, kde je ten zatracený most?“ táhlo mi hlavou, když jsem se sám vypravil na zoufalý průzkum za asi dvacátou poslední zatáčku. Podle mapy jsme měli za územím s kaňony najít most. Brodit širokou a dravou řeku, dokud nešlo o život, nemělo smysl. Byl to zvláštní pocit uvěznění. Hlavní silnice, kam jsme se potřebovali dostat, byla celou dobu na dohled. Bohužel na druhém břehu.

Ve chvíli smíření s faktem, že kromě průzkumné zacházky cca 4 kilometry nás čeká dalších šest zpátky, jsme vymýšleli nejrůznější teorie, co se stalo s hledaným mostem. Zvítězil názor, že jej před mnoha lety nejspíše sebrala povodeň.

Populární teorie velké vody vzala za své při psaní tohoto článku.

Se znalostí prostředí jsem si znovu pořádně nazožoval v mapce, ze které jsem bral trasu skrz kaňony, a málem mě trefilo. Řidič nás totiž svým popisem umístění starého a nového Kok Moinok pěkně zmátl. Napasování GPS tracku na mapu jsem sice zvládl na výbornou, bohužel jsme se kvůli nepřesné informaci od maršrutkáře sešli o zhruba deset kilometrů v lokalizaci místa, kde nás v noci vysadil. Díky tomu se naše výprava ve výsledku vypravila na opačnou stranu, než by bylo záhodno.

A most nikde...

JEDEME DÁL

Pomyšlení, že by se nám něco takového stalo na jiném, divočejším a nepřehlednějším místě lehce mrazí. Naštěstí vzhledem k dokonalé přehlednosti terénu a civilizaci v podobě magistrály na dohled, jde ve výsledku o téměř neškodný omyl. S těžkými batohy jsme se teda nachodili slušnou porci kilometrů mimo plán, ale zase po místech, kde se moc turistů nikdy nepoflakovalo.

Unavenou náladu nám další den spravila posádka zelinářského auta. I když se v Kyrgyzstánu za stop běžně platí, usměvaví manželé nás naložili grátis místo vyprodané zeleniny. Téměř celou absolvovanou trasu jsme si teď mohli prohlédnout znova ve zrychleném gardu a z druhé strany. Po dvaceti kilometrech jsem přestal vyhlížet neexistující mosty a začal se těšit do zelených horských údolí.

Kluci jedou natankovat

FOTOGALERIE

PRAKTICKÉ INFO

Veškeré info ohledně Kyrgyzstánu jako takového, [najdete tady](#).

Bude se vám hodit ruská mapa 100k-k43-056, [tenhle pláněk z wikiloc](#) (nazoomujte si vpravo dolů a zorientujte se v mapě, kde leží vesnice a křižovatka s benzinkou), a [mé poznámky v mapě](#).

Na Kok Moinok vás z Bishkeku vezme libovolná maršrutka jedoucí do vnitrozemí (směr Balykchi nebo Kochkor). Dálkové spoje odjíždějí z tzv. západního - nového autovakzalu (nádraží) kousek nad Osh bazarem. Nechte se vyhodit u benzínové stanice při odbočce přes most na Kochkor. Je to jasný orientační bod.

“Správné” kaňony, o kterých se dočtete na internetu, jsou od ní směrem na severozápad. Projdete přes most, dáte se doprava a přes vesnici budete pokračovat dále. Námi objevená místa jsou naopak jihovýchodně (za mostem doleva). Určitě stojí za průzkum - celá krajina je opravdu fascinující, ale nezacházejte dále než cca 4-5 kilometrů od mostu pokud si nechcete udělat pořádný výlet pustinou. Žádný jiný způsob, jak se dostat přes řeku, potom hodně dlouho není.

Doporučuji spát dále od řeky. Hejna komáru dokáží být opravdu mučivá.

V krajině není kromě řeky žádný jiný zdroj vody. Vemte si pořádné zásoby a dezinfekci (sanosil), kdybyste museli doplňovat z koryta. Ve vsi jsme opravdu nikoho nepotkali, nespoléhal bych, že tam doberete. Jistější bude zkusit sehnat vodu na benzince.

Pokud byste chtěli dát oba směry od mostu, je to podnik na cca den a půl. Jenom severnější směr zabere cca jeden den. V případě jižního směru, záleží, jak daleko se vypravíte.

Tento článek pochází z webu Za horami.cz, kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.